

so me hoteli postaviti pred kazenski senat, a so se naposled le premislili, češ, ne dražimo ga, saj je tako in tako dovolj strupen.

V ljudstvu pa je rasel gnev in srd in odurna sila našega ljudstva je bila tudi ob tej priliki pojačena. In to je bil tudi moj glavni namen.

25-letnica šempaskega tabora.

V »Slogi« smo sklenili, da bomo letos primerno obhajali 25-letnico slovitnega tabora na šempaskem polju leta 1868. — Začeli smo s pripravami, a nakrat nam je namestništvo prekrizalo račune s prepovedjo zaradi — bližajoče se kolere. Spomnili smo se na Gregorčičevo »Velegrajsko kugo« in smo hoteli podati pritožbo, ker o kaki nevarnosti kolere ni bilo nič slišati. — Dobili smo odgovor glavarstva o prepovedi sploh vseh veselic in shodov v vsem okraju. Zato ni preostalo drugo nego odložiti proslavo 25-letnice tabora na ugodnejši čas.

Goriška tiskarna A. Gabršček.

Slovanska knjižnica. Prvi prevodi. »Primorec«.

S tiskarjem Obizzijem sem imel vedno križe. Kupil sem mu veliki tiskarski stroj jaz pri znani dunajski tvrdki Gebrüder Geel, ki je v Sloveniji v tiskarskih krogih dobro znana. Šef te firme, ing. Otto Geel, rodom Švicar, je še živ. Ko sem bil za stroj ž njim v pogajanjih, je po običaju poiskal primerno informacijo o meni, in dobil jo je tako: »Star umirovljen učitelj, brez imetja, ni vreden nikakega kredita.« Ker sem pa stroj naročil po plačilnih pogojih, ki so bili zanj jako ugodni, se je Geelu čudna zdela taka laška informacija, in zato je kar prišel v Gorico. Ko me je povabil v Marzinijevo gostilno (jaz sem stanoval v II. nadstropju) in sem se mu predstavil, ni hotel verjeti, da sem jaz tisti Gabršček, ki sem naročil stroj za Obizzija pri njem. Prepričal se je o laški perfidnosti, kar mi je še pozneje koristilo.

Obizzi mi je ta stroj odplačeval v tedenskih obrokih, in si je plačevanje olajšal na ta način, da mi je znal pri vsaki številki naračunati še vsaj toliko poleg pogodbe,

